

Meninger

DN
Dagens
Næringsliv

En fri dagsavis

Sjefredaktør og administrerende direktør:
Amund Djuve

Featureredaktør: Gry Egenes
Nyhetsredaktør: Tor M. Nondal
Politisk redaktør: Kjetil B. Alstadheim
Produksjonsredaktør: Bjarne Dramdal Erichsen
Utviklingsredaktør: Trond Sundnes
Utgitt av: Dagens Næringsliv A/S

Grunnlagt av
Magnus Andersen i 1889

Nødvendige nye krav til SSB-forskere

Et utvalg nedsatt av administrerende direktør Christine Meyer i Statistisk sentralbyrå (SSB), foreslår å redusere dagens forskningsavdeling ved SSB fra over 80 til 25-35. De resterende overføres til statistikkavdelingen.

Det er et radikalt grep, og ifølge Finansavisen er det stor motstand internt. Forskere frykter blant annet at det vil føre til færre SSB-stemmer i den offentlige debatten.

De kan ha et poeng. Forskere har en særskilt akademisk ytringsfrihet. En omorganisering som resulterer i munnkurv på viktige samfunns-

debattanter, vil være mislykket. Ifølge Meyer skal imidlertid også analytikere og statistikere kunne uttale seg fritt om resultater av eget arbeid. Uansett ville det bære veldig galt av sted om denne typen frykt satte en stopper for enhver kritisk gjennomgåelse.

Utvalget, som er ledet av SSBs egen fagsjef Torstein Bye, konkluderer med at flertallet i dagens forskningsavdeling arbeider med analyser som hverken publiseres vitenskapelig eller kan regnes som kvalitetsforskning. Det bryter både med dagens målsetting og den utvalget foreslår for fremtiden.

En ny og mindre «eliteavdeling»

skal ifølge utvalget fortsatt primært evaluere effekter av norsk økonomisk politikk, men med helt klare forventninger om å hevde seg på den internasjonale forskningsfronten. De som ikke leverer over tid, vil bli plassert et annet sted.

«Meyer vingeklipper SSB-forskningen», konkluderer Finansavisen. Det blir misvisende. Alt SSB-sjefen foreløpig har gjort, er å få utredet hvorvidt byrået skal drive med forskning, og i så fall hvordan den bør organiseres.

Det som kommer frem om prestasjonene ved dagens forskningsavdeling, viser at dette er et høyst betimelig - og nødvendig - spørsmål.

Den kinesiske skurken som forsvant

DAVOS: Hvis Donald Trump vil starte handelskrig med Kina, bør han ta en tur på kino først.

Honningmeloner henger på bitre planter, søte dadler vokser på tistler og torner.
Kinas president Xi Jinping siterer kinesisk dikt i tale i Davos

Vip-helikoptrene har surret inn til alpelandbyen Davos igjen denne uken. På World Economic

Forum var det en til dels ganske mollstemt forsamling preget av en slags ettertenksomhet.

- Det er mer politikk her i år og mindre økonomi, sa en deltager ved en av kaffebarene.

2016 var en kraftig påminnelse til Davos-menneskene om at de kanskje ikke styrer verden helt likevel. Og at ikke alle opplever like stor glede ved globaliseringen som den som har eget fly.

Men noen var blide. Selv om Europa sliter med brexit, en økonomi som lunter av gårde og en migrantstrøm som fortsatt ikke er under kontroll, og selv om Donald Trump akkurat denne uken overtok tittelen «verdens mektigste». Og kanskje var de så blide fordi de ser at den tittelen ikke lenger er noen selvfølge for en amerikansk president. En annen kandidat seiler nemlig opp.

- Vi vil åpne våre armer til folk fra andre land og ønske dem velkommen om bord i den kinesiske utviklingens ekspresstog, sa Kinas president Xi Jinping da han talte ved åpningen av konferansen i Davos.

Uten filter
Kjetil B. Alstadheim

”

Mens USA med Trump fremstår som mer selsentrert og innadvendt, er Kina på vei ut i verden for alvor. Det har tatt tid. Deng Xiaoping, som startet Kinas økonomiske reformer i 1978, slo fast som prinsipp for landets utenrikspolitikk at Kina skulle holdet hodet lavt og aldri ta lederskap. President Xi viser med all tydelighet at den tiden er over.

Kinas vellykkede etablering av Den asiatiske infrastrukturinvesteringssbanken (AIIB) oppfattes som en motvekt til tradisjonelt vestlig dominerte Verdensbanken og Det internasjonale pengefondet (IMF). Utbyggingen av «den nye silkeveien» med enorme investeringer både til lands og for sjøveien er Kinas største utenrikspolitiske prosjekt noensinne. I tillegg kommer stadig større kinesiske investeringer i andre land.

Det handler også om Kina som marked.

- Dere trenger våre markeder, sa Fang Xinghai, nestleder i

Kinas tilsyn for regulering av aksjemarkedet, på et av seminarene i Davos.

Han snakket om hvordan Kinas middelklasse vokser. Og at Kina samtidig legger om til en økonomi med større vekt på forbruk. Blant annet av importert ost og vin.

Fang satt i samme panel som Li Ruigang, styreleder i China Media Capital. Selskapet driver innen blant annet kultur, underholdning og medier, eier blant annet en bit av fotballaget Manchester City og investerer i filmindustrien i Hollywood.

- I amerikanske filmer ser man sjelden kinesere som skurker lenger, sa Li.

De kinesiske skurkene er byttet ut med skurker fra andre steder. Nord-Korea, for eksempel. Lis forklaring var ganske enkel. Det kinesiske markedet er blitt viktig for Hollywood. Og kinesiske kinogjengere liker ikke at kineserne får skurkerollene.

- Kina bruker sin markedsstørrelse til å påvirke Hollywoods filmer, sa Li.

Xi Jinping leder et stort land med stadig større økonomi og stadig større selvtilitt. Det vil forandre verden uansett hva Trump måtte ønske. Færre klisjéfylte kineserskurker på kino er kanskje ikke et stort tap. Men spørsmålet er hvordan Kina vil bruke sin makt. I samme panel som Li og Fang satt Inga Beale, sjefen i den britiske forsikringsgiganten Lloyds, som for øvrig - fortalte hun - har hovedkontor i London i et bygg kjøpt opp av kinesiske investorer.

Da hun møtte studenter i Kina, var det noe som slo henne.

- De kunne ingenting om land utenfor Kina, fortalte Beale.

Det er ikke et godt utgangspunkt for et land som får stadig større betydning og som vil fremstå som globaliserings forsvarer. Beales oppfordring var å eksponere unge kinesere mer for verden. Alternativet er at det bare er resten av verden som blir eksponert mer og mer for Kina.

For her ligger et problem. Xi vil at Kina skal ha større innflytelse i verden. Men han prøver, blant annet ved hjelp av sensur og direktiver, å hindre at verden får større påvirkning i Kina. Det er neppe bra hverken for kinesisk kreativitet og utvikling eller for verden.

Vil så Kinas president en dag overta tittelen «verdens mektigste»? Spørsmålet er kanskje heller: Hvor lenge er det til det skjer?

Hvem er verdens mektigste? Mens Donald Trump denne uken overtok som president i USA, markerte Kinas president Xi Jinping i Davos at Kina spiller en stadig mer fremtredende rolle på den internasjonale arena. Foto: Andy Lyons/AFP/NTB Scanpix og Jason Alden/Bloomberg

”

Tittelen «verdens mektigste» er ikke lenger en selvfølge for en amerikansk president. En annen kandidat seiler opp

Kjetil B. Alstadheim er politisk redaktør i Dagens Næringsliv
kjetil.alstadheim@dn.no